

Llenguatges

Quan elles prenen la iniciativa i se l'emporten al seu pis, l'Òscar es deixa endur per coreografies inexplicables

Foto: Pintoy

Quan ha begut, l'Òscar ja no construeix oracions de relatiu. Divaga i parla amb noies que es lliga més amb la mirada que verbalitzant qui sap què, perquè pensa que el llenguatge crea malentesos, i sovint s'ofèn per coses que li diuen.

Ell, que quan va sobri parla pels descosits.

Ell, misteriós com un meló.

Llavors, quan elles, més aviat que no pas ell, prenen la iniciativa i se l'emporten al seu pis -al pis d'elles-, l'Òscar es deixa endur per coreografies inexplicables.

Mira el sostre tendrament, pensant en la seva infantesa i en aquell camió de bombers que tenia.

Ell, que sempre es volia fer l'heroi.

De vegades també li ve al cap la Irene, el seu primer amor del parvulari, la qual mai no havia

menjat sorra amb ell i li havia fet veure que la vida és injusta.

Després, quan elles li cauen al damunt extasiades i li diuen que ha estat molt bé, l'Òscar no respon, o les respon només amb la mirada, i per la seva tímida imaginació comencen a desfilir tot de seqüències d'altres cites anteriors que l'han d'ajudar a rumiar com li dirà, després d'una mínima voluntat cordial, i sense dir-li, a aquesta d'avui, que *tu tampoc no sortiràs mai més d'aquesta casa*.

@carlesmorell31 (<https://twitter.com/carlesmorell31>)